



REPUBLIKA HRVATSKA
OPĆINSKI GRAĐANSKI SUD U ZAGREBU
Ulica grada Vukovara 84

Poslovni broj: Pn-2192/2021-61

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Općinski građanski sud u Zagrebu, po sutkinji toga suda Ivani Markotić, u pravnoj stvari tužiteljice Dorotee Batarilo iz Dugog Sela, Lupoglav, Zagrebačka 44, OIB:02805703657 koju zastupa punomoćnik Ognjen Krznarić, odvjetnik u Odvjetničkom društvu Krznarić & Alitović j.t.d., u Zagrebu, protiv tuženika Hrvatska osiguravajuća kuća d.d., Zagreb, Capraška 6, OIB:00432869176, kojeg zastupa punomoćnica Iva Pezić, odvjetnica u Odvjetničkom društvu Olujić, Pezić & Partneri d.o.o. u Zagrebu, radi naknade štete, nakon održane glavne i javne rasprave, zaključene dana 16. lipnja 2026. u prisutnosti zamjenika punomoćnika tužiteljice Daria Alitovića, odvjetnika i zamjenice punomoćnice tuženika Domenike Vulate, odvjetnice, dana 21. srpnja 2026.

p r e s u d i o j e

I. Nalaže se tuženiku Hrvatska osiguravajuća kuća d.d., Zagreb, Capraška 6, OIB:00432869176, platiti tužiteljici Dorotei Batarilo iz Dugog Sela, Lupoglav, Zagrebačka 44, OIB:02805703657, na ime naknade neimovinske štete i imovinske štete po osnovi tuđe pomoći i njege iznos od 4.233,61 EUR zajedno sa zakonskim zateznim kamatama tekućim od dana 25. lipnja 2021. pa do isplate, određenim do 31. prosinca 2022. po stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih na razdoblje dulje od jedne godine nefinancijskim trgovačkim društvima izračunata izračunate od strane Hrvatske narodne banke za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za tri postotna poena, od 1. siječnja 2023. do 29. prosinca 2023. po stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta za tri postotnih poena, a od 30. prosinca 2023. pa do isplate po stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem referentne stope za tri postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine, dok je referentna stopa kamatna stopa koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja ili granična kamatna stopa proizašla iz natječajnih postupaka za varijabilnu stopu za posljednje glavne operacije refinanciranja Europske središnje banke, sve u roku od 15 dana.

II. Odbija se tužiteljica sa preostalim dijelom tužbenog zahtjeva za isplatom daljnjeg iznosa od 6.835,47 EUR na ime naknade neimovinske štete i imovinske štete po osnovi tuđe pomoći i njege zajedno sa zakonskim zateznim kamatama tekućim od dana 25.6.2021. pa do isplate.

III. Odbija se tužiteljica sa zahtjevom za isplatom iznosa od 728,78 EUR na ime naknade imovinske štete po osnovi štete na mobitelu, zajedno sa zateznim kamatama tekućim od dana 25.6.2021. pa do isplate.

IV. Nalaže se tuženiku naknaditi tužiteljici trošak ovog parničnog postupka u iznosu od 4.388,46 EUR zajedno sa zakonskim zateznim kamatama tekućim od dana 21. srpnja 2026. pa do isplate, obračunatim po stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem referentne stope za tri postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine, dok je referentna stopa kamatna stopa koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja ili granična kamatna stopa proizašla iz natječajnih postupaka za varijabilnu stopu za posljednje glavne operacije refinanciranja Europske središnje banke, sve u roku od 15 dana.

Obrazloženje

1. Tužiteljica u tužbi navodi da je dana 18. 10. 2020. godine u Zagrebu došlo do prometne nezgode u kojoj su sudjelovali Siniša Radosavljević, vozač motocikla registarske oznake ZG 1891-HB i tužiteljica kao pješak. Prometnu nezgodu je uzrokovao Siniša Radosavljević jer je zbog neprilagođene brzine izgubio kontrolu nad vozilom i udario u bicikl kojim je upravljao Andrija Radonjić te se u nastavku prevrnuo na lijevu bočnu stranu prilikom čega je motocikl udario u tijelo tužiteljice koja se kao pješak propisno kretala po nogostupu. Vozilo registarske oznake ZG 1891-HB koje je prouzročilo prometnu nezgodu osigurano je kod tuženika policom broj: 3011119820. Tužiteljica je u predmetnoj nezgodi zadobila tjelesne ozljede zbog kojih je trpjela fizičke bolove i strah, smanjena joj je životna aktivnost, nastupilo je naruženje te joj je bila potrebna tuđa pomoć i njega. Uzimajući u obzir navedeno, tužiteljica na ime povrede prava osobnosti na tjelesno i duševno zdravlje, sukladno članku 19. Zakona o obveznim odnosima, a sve u okviru gore navedenih kvalifikatornih okolnosti, vodeći računa o njezinoj dobi, zanimanju, načinu nastanka štetnog događaja, kao i ostalim okolnostima konkretnog slučaja kao pravičnu novčanu naknadu za ukupnu štetu koju trpi potražuje na ime pravične novčane naknade za pretrpljenu neimovinsku štetu i novčane naknade za pretrpljenu imovinsku štetu po osnovi tuđe pomoći i njege iznos od 130.000,00 kuna. Potražuje i naknadu imovinske štete po osnovi štete na mobitelu mobitela iznos od 5.491,00 kuna. Tužiteljica se obratila tuženiku u mirnom postupku radi naknade štete te joj je tuženik dana 25. 8. 2021. godine isplatio iznos od 26.400,00 kuna na ime naknade neimovinske štete i imovinske štete – tuđa pomoć i njega. Navedenom isplatom joj nije naknadio pretrpljenu štetu u cijelosti slijedom čega predlaže da sud naloži tuženiku da joj na ime naknade neimovinske štete i imovinske štete po osnovi tuđe pomoći i njege isplati daljnji iznos od 103.600,00 kn sa zateznom kamatom od 25.6.2021. te na ime imovinske štete za uništen mobitel iznos od 5.491,00 kn sa zateznom kamatom od 25.6.2021. Potražuje i naknadu parničnog troška sa zateznom kamatom od presuđenja pa do isplate.

Tužiteljica uz tužbu kao dokaze prilaže odštetni zahtjev od 24.6.2021., izvješće MUP-a, zapisnik o očevidu, obavijest/ponudu Agram servisa od 2.12.2020. i medicinsku dokumentaciju.

2. Tuženik u odgovoru na tužbu priznaje pasivnu legitimaciju i nastanak štetnog događaja 18.10.2020. Oспорava visinu svih iznosa koje tužiteljica potražuje na ime pravične novčane naknade za pretrpljenu neimovinsku štetu, kao i visina imovinske štete koju tužitelj potražuje tužbom jer navedeni iznosi nisu u skladu sa sudskom praksom utemeljenom na Orijentacijskim kriterijima Vrhovnog suda Republike Hrvatske niti dostavljenom medicinskom dokumentacijom u privitku tužbe. Tuženik je prije podnošenja tužbe uplatio na račun punomoćnika tužitelja iznos od ukupno 26.400,00 kn na ime cjelokupne neimovinske i imovinske štete nastale u štetnom događaju, kojeg drži primjerenim nastalom ozljeđivanju tužiteljice. Slijedom toga, tuženik osporava visinu svih kvalifikatornih okolnosti preko isplaćenog iznosa, a to obzirom su svi iznosi u tužbi visoko postavljeni i nisu u skladu s Orijentacijskim kriterijima Vrhovnog suda Republike Hrvatske. Tuženik osporava tijek zatezne kamate kako je isti postavljen u tužbi za imovinsku štetu (tuđu pomoć i njegu). Nereparirana šteta nastaje trenom presuđenja kada nenovčana imovinska šteta biva pretočena u određeni broj novčanih jedinica, pa kamata na istu može početi teći tek od presuđenja. Prigovara i tijeku kamate na neimovinsku štetu kako je postavljen tužbenim zahtjevom od dana 05.09.2018.g. tj. od dana podnošenja odštetnog zahtjeva. Sukladno čl. 1103. ZOO-a obveza pravične novčane naknade dopijeva danom podnošenja tužbe ili odštetnog zahtjeva, osim ako šteta nije nastala nakon toga. Bitna pretpostavka da bi zatezne kamate počele teći jest da je šteta nastala tj. da su poznate sve posljedice štetne radnje. Neimovinska šteta u pravilu nastaje kada se završi liječenje oštećenog odnosno stabilizacijom njegova zdravstvenog stanja, što iz tužbe i dokumentacije koja joj prileži ne proizlazi. Zatezne kamate stoga ne mogu početi teći od dana podnošenja odštetnog zahtjeva, jer šteta još nije bila nastala budući da nisu bili poznati svi elementi štete, uključivo i njezin opseg. Tuženik u cijelosti osporava potraživanje tužiteljice s osnova štete na mobitelu u iznosu od 5.491,00 kn, jer isto ne proizlazi iz dokumentacije koja prileži tužbi. Slijedom prednje izloženog, tuženik predlaže da sud nakon provedene glavne rasprave odbije tužiteljicu sa tužbenim zahtjevom preko isplaćenog iznosa i obveže ju na naknadu parničnog troška tuženiku zajedno sa zakonskom zateznom kamatom tekućom od donošenja prvostupanjske presude pa do isplate, sve u roku 15 dana.

Tuženik uz odgovor na tužbu kao dokaz prilaže potvrdu o plaćanju nespornog iznosa naknade štete od 25.400,00 kn dana 25.8.2021.

3. Tužiteljica je u cijelosti ostala kao tužbe i tužbenog zahtjeva. Neosnovanim drži tuženikovo osporavanje visine tužbenog zahtjeva te predlaže da se na tu okolnost provede medicinsko vještačenje i sasluša tužiteljica. Prilaže i daljnju medicinsku dokumentaciju.

4. Tuženik je nakon zaprimanja daljnje medicinske dokumentacije tužiteljice u podnesku od dana 11.4.2022. obavijestio sud da je tužiteljici isplatio daljnji iznos od 21.109,69 kn / 2.801,74 EUR povrh već plaćenog iznosa od 26.400,00 kn / 3.503,88 EUR u mirnom postupku. Ukupno plaćeni iznos od 47.509,69 kn / 6.305,62 EUR odnosi se na neimovinsku štetu u iznosu od 45.000,00 kn / 5.972,53 EUR, tuđu pomoć i njega u iznosu od 1.600,00 kn/ 212,36 EUR i zakonske zatezne kamate na plaćeni iznos od 20.200,00 kn tekuće od 25.6.2021. do dana plaćanja 11.4.2022. u iznosu od 909,69 kn / 120,74 EUR.

5. Tužiteljica u podnesku od dana 5.5.2022. potvrđuje primitak nespornih iznosa naknade štete te uređuje tužbeni zahtjev na način da od tuženika potražuje isplatu daljnje naknade

neimovinske štete i imovinske štete po osnovi tuđe pomoći i njege u iznosu od 83.400,00 kn / 11.069,08 EUR sa zateznom kamatom od 25.6.2021. do isplate. U cijelosti ostaje kod zahtjeva za isplatom imovinske štete po osnovi štete na mobitelu u iznosu od 5.491,00 kn / 728,78 EUR sa zateznom kamatom od 25.6.2021. do isplate, sve uz naknadu parničnog troška.

6. Predmet spora je zahtjev tužiteljice za isplatom naknade neimovinske štete te imovinske štete s naslova tuđe pomoći i njege nastale uslijed ozljeda koje je zadobila kao pješak prilikom kretanja po nogostupu kada se u nju zaletio Siniša Radosavljević, vozač motocikla registarske oznake ZG 1891-HB te ju motociklom udario u tijelo uslijed čega je pala na kolnik i ozlijedila se. Nesporni su nastanak štetnog događaja, pasivna legitimacija i odgovornost. Nesporno je i da je tuženik tužiteljici u mirnom postupku s osnova naknade neimovinske štete i imovinske šteta s naslova tuđe pomoći i njege isplatio iznos od ukupno 6.184,89 EUR. Sporno je opravdavaju li pretrpljena neimovinska šteta i imovinska šteta s naslova tuđe pomoći i njege zahtjev tužiteljice za isplatom daljnje naknade štete u iznosu od 11.069,08 EUR, kao i tijekom zakonskih zateznih kamata na utuženi iznos neimovinske i imovinske štete. Sporno je kada je završeno liječenje tužiteljice. Sporno je i je li tužiteljici u predmetnom štetnom događaju uništen mobitel kao i visina utuženog iznosa od 5.491,00 kn / 728,78 EUR s naslova naknade štete za isti.

7. Radi utvrđivanja spornih okolnosti sud je pregledao naprijed pobrojanu dokumentaciju dostavljenu uz tužbu, kao i naknadno dostavljenu medicinsku dokumentaciju tužiteljice. Saslušana je tužiteljica te su provedena medicinska vještačenja po vještacima neurokirurzima, vještacima psihijatrima i vještaku neurologu. Cijeneći provedene dokaze svaki za sebe i u njihovoj ukupnosti sukladno čl. 8. Zakona o parničnom postupku (NN br. 53/91, 91/92, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 2/07, 84/08, 96/08, 123/08, 57/11, 148/11, 25/13, 89/14, 70/19, 80/22, 114/22, 155/23 i 146/25 u daljnjem tekstu: ZPP-a), sud utvrđuje da je tužbeni zahtjev djelomično osnovan.

8. Tužiteljica Dorotea Batarilo u svom iskazu pred sudom ističe da ju je predmetni štetni događaj promijenio kao osobu, zatvorenija je, više se boji za svoje zdravlje. Tako je, na primjer, ranije igrala odbojku, sada je više ne igra jer ju je strah udarca u glavu. Brže se umara. Ima česte vrtoglavice i glavobolje, mora popiti tabletu da bi prestale. Najviše od svega ju smeta gubitak njuha jer je to nedostatak koji osjeća svakodnevno i u svim prilikama, od mirisa ljudi, hrane, svega što ju okružuje, vrlo često i same sebe. Puno se brže umara. Kod sebe primjećuje i da joj je jedno oko više spuštено od drugog i da joj je prilikom osmijeha jedna usna više spuštена od druge. Tablete protiv bolova koristi 10 do 15 puta mjesečno, često ovisi o promjenama vremena. Ne bavi se nikakvim sportom.

9. Radi utvrđivanja sporne visine neimovinske i imovinske štete s naslova tuđe pomoći i njege sud je odredio provođenje medicinskih vještačenja i to po vještacima neurokirurzima, psihijatrima i vještaku neurologu. Prvo vještačenje određeno je rješenjem suda poslovni broj Pn-2192/2021-7 od dana 23.3.2022., za vještake su imenovani stalni sudski vještaci dr. Srećko Vuletić, neurokirurg i dr. Branka Vidrih, psihijatar. Zadano im je da na temelju spisa priležeće medicinske dokumentacije, uvida u zdravstveni karton koji će tužiteljica donijeti vještacima na pregled i osobnog pregleda tužiteljice, očituju na okolnosti postojanja, trajanja i intenziteta fizičkih boli i straha, postojanja i stupnja smanjenja životne aktivnosti tužiteljice, je li tužiteljici i u kojem opsegu bila potrebna pomoć i njega druge osobe, a sve s osnova povreda prava

osobnosti na tjelesno i duševno zdravlje vezano za posljedice tjelesnih ozljeda zadobivenih u predmetnom štetnom događaju dana 18.10.2020. Naloženo im je i da utvrde je li liječenje tužiteljice završeno te je li potrebno provođenje daljnjih vještačenja po drugim specijalnostima.

10. Stalni sudski vještaci prof. dr. sc. Branka Vidrih, dr. med., spec. psihijatar i mr. sc. Srećko Vuletić, dr. med., spec. neurokirurg su dana 24.5.2022. dostavili svoj pisani nalaz i mišljenje koji su sačinili nakon pregleda priložene medicinske dokumentacije i kliničkog pregleda tužiteljice kod vještaka psihijatra i vještaka neurokirurga. Temeljem svega navedenog vještaci utvrđuju da je tužiteljica u štetnom događaju zadobila sljedeće ozljede i stanja: natučenje mekog oglavka i prijelom kostiju svoda lubanje sljepoočnozatiljno desno, krvarenje u paučinastu ovojnici mozga čeonno desno, krvarenje ispod tvrde moždane ovojnice frontoparijetalno desno i frontotemporalno lijevo, edem mozga, natučenje moždanog tkiva čeonno obostrano i sljepoočno desno, kljenut ličnog živca desno, trombozu sigmoidnog i transverzalnog sinusa desno i gubitak osjeta mirisa. Navedene ozljede su posljedice ozljeđivanja u predmetnom štetnom događaju, u posljedičnoj vezi sa predmetnim ozljeđivanjem. Tužiteljice je liječena u skladu s pravilima medicinske struke, konzervativno mjerama intenzivnog liječenja uz ponavljanu CT dijagnostiku, u kasnijem tijeku oporavka i fizikalnom terapijom. Liječenje tužiteljice nakon ove nezgode završilo je pregledom fizijatra 14. ožujka 2022. godine, stabilizaciju zdravstvenog stanja objektiviziramo sada pregledom kod vještaka. Uvidom u navode iz medicinske dokumentacije i kliničkim pregledom tužiteljice sada tijekom pregleda kod vještaka objektiviziram potpuni gubitak osjeta mirisa, što je trajna posljedica predmetnog ozljeđivanja. Nakon ozljede desnog ličnog živca ponavljanim fizikalnim terapijama i protekom vremena postignut je praktično potpun oporavak, diskretno plića desna nazolabijalna brazda je rezidua ove ozljede koje nije vidljiva okolini u svakodnevnom životu, može se objektivizirati samo detaljnim i ciljanim stručno medicinskim pregledom, u drugim inervacijskim područjima ličnog živca ne nalazim ispada. Obzirom se na ljudskom licu i fiziološki očekuje manji stupanj asimetrije, a uvažavajući navode iz specijalističkih pregleda, kao i navode same tužiteljice u svezi ove problematike, mišljenja smo da kod tužiteljice kao posljedica predmetnog ozljeđivanja ne zaostaje naruženje. Medicinski očekivano nakon ove vrste kraniocerebralnih ozljeda kod tužiteljice, kao trajna posljedica predmetnog ozljeđivanja zaostaju česte glavobolje koje dobro regrediraju na analgetike (antireumatike) i povremene rjeđe vrtoglavice. Navedene trajne posljedice iz predmetnog štetnog događaja, glavobolje, vrtoglavice i potpuni gubitak mirisa, smanjuju opću životnu i radnu aktivnost tužiteljice. S psihijatrijskog motrišta nema smanjenja životne i radne aktivnosti tužiteljice.

11. Sukladno naprijed navedenom te uzevši u obzir dob i radnu aktivnost tužiteljice, vještaci daju ocjenu da tužiteljica nije trpjela primarni strah, štetnog događaja se ne sjeća. Sekundarni strah jakog intenziteta trpjela je tri dana, srednjeg intenziteta 14 dana, te blažeg do tri mjeseca po štetnom događaju. Tužiteljica je trpjela bol jakog intenziteta kroz dva dana, bol srednjeg intenziteta kroz 5 dana, a bol slabog intenziteta kroz ukupno dva mjeseca. Povremene bolove slabog intenziteta trpjet će i dalje trajno (uključeni u ocjenu trajnog smanjenja opće životne aktivnosti). Naruženja nema. Kod tužiteljice je utvrđeno trajno smanjenje opće životne i radne aktivnosti od 15%, s osnova čestih glavobolja uz povremene vrtoglavice i potpunog gubitka osjeta mirisa, što su trajne posljedice predmetnog ozljeđivanja. S psihijatrijske strane nema zaostalih trajnih posljedica po njezino zdravlje. Tuđa njega i pomoć bila je potrebna (nakon završetka stacionarnog bolničkog liječenja) 5 sati dnevno kroz tjedan dana (za sve radnje van

kuće, radnje vođenja kućanstva, veći dio radnji samozbrinjavanja), 4 sata dnevno kroz narednih tjedan dana (za sve radnje van kuće, nadgledanje i pratnju, radnje vođenja kućanstva, dio radnji samozbrinjavanja) i 1 sat dnevno kroz mjesec dana (za sve radnje koje uključuju duža ili jača statodinamička opterećenja). Trajna tuđa njega i pomoć nisu potrebni.

12. Tužiteljica je u cijelosti prigovorila opisanom nalazu i mišljenju vještaka, predlaže da se provede novo vještačenje po vještaku neurologu s obzirom da ozljede i posljedice koje iz njih proizlaze pretežito spadaju u neurološku specijalnost. Tuženik nije imao prigovora na nalaz i mišljenje sudskih vještaka dr. Vuletića i dr. Vidrih, smatra da bi provođenje daljnjeg medicinskog vještačenja po vještaku neurologu bilo nesvrhsishodno i ne ekonomično te se istome protivi.

13. Radi očitovanja vještaka na prigovore tužiteljice na njihov nalaz i mišljenje određena je glavna rasprava na koju su pozvani stalni sudski vještaci Srećko Vuletić i Branka Vidrih. U usmenom očitovanju vještak Vuletić, očitujući se na prigovor ocjene svih vidova štete, kao i da postotak smanjenja životne aktivnosti nije raščlanjen ističe da nije ni opravdano pojedinačno iskazivati ove jedinstvene posljedice nastale kao trajne posljedice jedinstvene ozljede, a obzirom su te trajne posljedice u međusobnoj interakciji pa je tako smanjenje životne aktivnosti opravdane iskazati isključivo kao jedinstvenu ocjenu. U odnosu na tužiteljčinu projekciju postotka za određenu vrstu ozljede koju daje po metodologiji ocjenjivanja kod ugovornog osiguranja po tablicama invaliditeta ističe da se ovdje radi o osiguranju od odgovornosti i primjenjuje se metodologija ocjene trajnog smanjenja životne i radne aktivnosti kao kvalifikatorni čimbenik povrede prava osobnosti. Tužiteljica također predlaže vještačenje po vještaku neurologu u svezi čega vještak neurokirurg iskazuje da je neurologija osnovno oruđe neurokirurga, a kako bi mogao utvrditi patološka stanja uključujući i ozljede i pratiti rezultate liječenja s tim u svezi specijalistički program neurokirurgije sadrži i odgovarajuću edukaciju iz neurologije, a u kliničkoj praksi neurokirurga neurološki pregled i status je svakodnevna pojava. Tužiteljica također prigovara ocjeni naruženosti pri čemu daje primjer ožiljka. Kod tužiteljice se radi o vrlo blagoj klijenuti ličnog živca za koju u završnoj fazi liječenja u medicinskoj dokumentaciji niti ne postoji jasna potvrda. Taj stupanj klijenuti ličnog živca ne uzrokuje funkcijski deficit eventualno može uzrokovati naruženje. Naglašava da je tijekom pregleda i neposrednim opažanjem zaključio da kod tužiteljice ne postoji asimetrija lica po osnovi te klijenuti, a koja bi bila izvan okvira uobičajene fiziološke asimetrije lica koju svi imamo. Sijedom navedenog nije bilo moguće zaključivati o postojanju naruženja. Što se tiče ocjene bolova i straha, kao i potrebe za tuđom pomoći i njegovom ističe da su uvidom u navode iz medicinske dokumentacije kao i uzimanja anamnestičkih podataka kao i posebnim pregledom tužiteljice mogli detaljno rekonstruirati dinamiku liječenja i tijek oporavka kao i dinamiku tegoba i stvarnih ograničenja te su u skladu s tim ocijenili bol, strah i tuđu njegu i pomoć. Kod tužiteljice je utvrđena diskretna faciopareza zbog koje je provodila fizikalnu terapiju, a osobito ukazuje da se takva vrsta ozlijede i disfunkcije ličnog živca intenzivno oporavlja u prvih 6 mjeseci, a stanje postaje konačno nakon razdoblja od 2 godine. Kod tužiteljice je već u veljači 2021., znači nakon oko 5 mjeseci po fizijatru, zabilježen podatak da je nastupio potpun oporavak. Tužiteljica ne može imati bilo kakve posljedice nakon faciopareze niti se očekuju niti su ih vještaci utvrdili kliničkim putem, niti funkcijske niti estetske. Tužiteljica nikada nije niti imala funkcijski deficit s osnova faciopareze. Dizritmičke promjene utvrđene EEG nalazom ne znače automatizmom i potres mozga. Tužiteljica je zadobila edem mozga i natučenje moždanog tkiva. Kod predmetnog ozljeđivanja došlo je do pomaka moždanih masa pa su potrgane niti njušnog živca

zbog čega je tužiteljica izgubila njuh dok su ostale ozljede uzrokovale ožiljno zarastanje i priraslice u području moždanih ovojnica zbog čega ima glavobolje i vrtoglavice. Utvrđivanje gubitka njuha je u domeni neurokirurga. Glavobolje su posljedica jedinstvene ozljede u koju ulazi i prijelom kostiju svoda lubanje, posljedice pojedinačnih ozljeda ne može konkretno raščlaniti. Kod davanja ocjene smanjenje životne aktivnosti je uzeo u obzir kontuziju mozga i cijenio posljedice koja je ista izazvala. Uzeo je u obzir posljedice svih ozljeda koje je tužiteljica zadobila. Uzeo je u obzir i dob tužiteljice. Sve što je iskazao, iskazuje sa sigurnošću, pa i tako da ozljede koje je vještačio ne mora vještačiti vještak neurolog.

14. Sudski vještak dr. Branka Vidrih je u odnosu na prigovore koji se tiču psihijatrijskog dijela nalaza ostala kod svog mišljenja da kod tužiteljice nije došlo do trajnih posljedica po njezino psihičko zdravlje. Na uvid je imala dostupnu medicinsku dokumentaciju, nalaz psihijatra i nalaz psihologa, a u razgovoru sa tužiteljicom je ona sama izjavila da misli da je sasvim uredu, da želi zaboraviti što joj se dogodilo, da nema strah od vožnje i da se njezino psihičko stanje vremenom ipak stabiliziralo. Tužiteljica nema smanjenje koncentracije. Predmetna trauma nije ostavila nikakvo trajno oštećenje na psihičko stanje tužiteljice. Tužiteljica mi se prilikom pregleda požalila da joj je bilo teško u vremenu kada je imala vidljivu asimetriju lica. Ja prilikom pregleda nisam utvrdila niti se tužiteljica na to žalila. Stoga nema temelja na kojem bi vještak ocjenjivao da kod tužiteljice postoje trajna oštećenja psihičkog zdravlja. U odnosu na prigovor koji se tiče ocjene straha smatra da je ista dana realno i objektivno.

15. Tužiteljica je u cijelosti ostala kod svih istaknutih prigovora na nalaza i mišljenje oba vještaka. Ustraje na prijedlogu za provođenjem vještačenja po vještaku neurologu jer se ne može složiti s dijelom nalaza i mišljenja vještaka neurokirurga, u protivnom neurološka struka kao zasebna specijalnost ne bi trebala niti postojati.

16. Sud je prihvatio prijedlog tužiteljice i rješenjem poslovni broj Pn-2192/2021-23 od 18.1.2023. odredio provođenje novog vještačenja sa istim zadatkom koji je naložio ispuniti vještaku neurologu Ljiljani Kišur Stanušić, dr. med., spec. neurologu, sup. spec. intenzivne medicine. Imenovani vještak je dana 26.4.2023. dostavio svoj nalaz i mišljenje sačinjen nakon pregleda sve priložene medicinske dokumentacije tužiteljice i pregleda tužiteljice koji je izvršen dana 26.4.2023. Na temelju navedenog vještak utvrđuje da je tužiteljica stradala u štetnom događaju dana 18.10.2020., kao pješakinja, kada je zadobila krvarenje ispod tvrde moždane ovojnice frontotemporoparijetalno desno i frontotemporalno lijevo, natučenje moždanog tkiva obostrano čeonno i sljepoočno desno, krvarenje u paučinastu moždanu ovojnicu desno čeonno, prijelom kostiju svoda lubanje sljepoočno zatiljno desno, kljenut ličnog živca desno, trombozus sigmoidnog i transversalnog sinusa desno, gubitak osjeta mirisa. Liječenje tužiteljice je završeno, odnosno stanje se stabiliziralo 14.3.2022. Tužiteljica je trpjela bolove jakog intenziteta, trajnog karaktera sumarno 2 dana, srednjeg intenziteta trajnog karaktera sumarno 5 dana. Bolovi slabijeg intenziteta trajnog karaktera trajali su sumarno tijekom 2 mjeseca. Tzv. primarni strah (tj. strah koji se javlja u samoj situaciji neposredne životne ugroženosti i istovremenog ozljeđivanja) kod tužiteljice nije postojao, budući je amnestična za događaj. Sekundarni strah (tj. strah koji nastaje uslijed tjelesnih ozljeda i mogućih posljedica i mogućih komplikacija) jačeg intenziteta u trajanju od kumulativno 7 dana, srednjeg intenziteta u vremenu od kumulativno 15 dana, manjeg intenziteta u trajanju od kumulativno 3 mjeseca. U navedenom štetnom događaju od 18.10.2020. zadobivene ozljede dovele su do smanjenja životnih aktivnosti trajno i to: gubitak osjeta njuha-anosmia (radioštećenje olfaktoriusa uslijed oticanja mozgovine i pomaka moždanih masauz kidanje niti živca u prednjoj lubanjskoj jami) u omjeru

od 5%; desnostrana spastična hemipareza blažeg stupnja 4/5 (uslijed ozljede parenhima radi natučenja moždanog tkiva obostrano frontalno bazalno, desno temporalno i lijevo frontotemporalno uz konsektivnugliomalaciju) u omjeru od 20%; glavobolja, vrtoglavica (posljedica prijeloma kostiju kranija uz krvarenje u području moždanih ovojnica s ožiljnim zarastanjem, trombozeduralnih venskih sinusa, natučenja mozgovine) u omjeru od 8%. Trajno smanjenje životnih aktivnosti vještak ocjenjuje s 30%. Kljenut desnog nervusa facijalisa drugog stupnja po House Brackmannu nije dala trajno smanjenje životnih aktivnosti jer nije uzrokovala funkcijski deficit te predstavlja naruženje blagog stupnja. Nakon predmetnog štetnog događaja tužiteljici je bila potrebna nakon završenog stacionarnog liječenja tuđa nestručna pomoć u trajanju sumarno 7 dana po 5 sati dnevno te još 7 dana po 4 sata dnevno, zatim još po 1 sat dnevno kroz mjesec dana, za uobičajene kućanske poslove, pomoć pri odlasku na tržnicu, trgovinu, samozbrinjavanje, apliciranje intramuskularnih lijekova, prатnju i prijevoz do medicinskih ustanova. Trajna tuđa pomoć i njega nisu potrebni.

17. Tužiteljica nije imala prigovor na nalaz i mišljenje vještaka, predlaže da se radi davanja usklađenih nalaza i mišljenja pozovu svi imenovani vještaci na ročište pred sudom. Tuženik prigovara nalazu i mišljenju vještakinje, prvenstveno ocjeni smanjenja životne aktivnosti. Ističe da se u otpusnom pismu Klinike za neurokirurgiju KBC-a Zagreb od 6.11.2020. (dakle 3 tjedna po nezgodi) klinički opisuje potpuno uredan periferni neurološki status; bez ikakvih znakova lateralizacije, mišićne slabosti ili pak smetnji osjeta. U navedenom otpusnom pismu je opisan potpuno uredan neurološki nalaz, a identičan je ponovljen i na prvoj kontroli neurologa 12.11.2020. Nadalje 8.10.2021. neurokirurg također opisuje potpuno uredan periferni neurološki status bez slabosti, smetnji osjeta ili bilo čega što bi ukazivalo na desnostranu slabost. Štoviše, kod pregleda vještaka ni sama se tužiteljica ne žali na ikakvu slabost desne strane tijela ili smetnje koje bi se mogle povezati s dijagnozom desnostrane slabosti (pareze). Također, sama vještakinja navodi kako se tužiteljica bez ikakvih problema oblači, svlači te se penje i silazi sa stola za preglede. U svakom slučaju, ocjena smanjenja životne aktivnosti od čak 20% zbog minimalne slabosti desne strane tijela koju opisuje vještak, bez ikakvih stvarnih smetnji u svakodnevnom funkcioniranju, potpuno je neprihvatljiva jer isto zasigurno ne smanjuje životne aktivnosti u tolikom obimu (20%) u odnosu na osobu iste dobi i spola. Navedenom u prilog jasno govori i potpuni nedostatak ikakvih subjektivnih tegoba tužiteljice, kao i nedostatak bilo kakvih smetnji u svakodnevnom životu a koje bi se povezale s tim kliničkim nalazom, dok je čak je i vještakinja jasno navela da nije uočila funkcionalne deficite kod tužiteljice (samostalno oblači i svlači odjeću).

18. Na ročište za glavnu raspravu održanu dana 27.2.2024. su pristupili stalni sudski vještaci Ljiljana Kišur Stanušić, Branka Vidrih i Srećko Vuletić. Vještakinja Kišur Stanušić se priklonila ocjeni procijenjenog straha vještakinje Branke Vidrih, dok sa vještakom Srećkom Vuletićem nije mogla postići suglasnost, posebno kod ocjene naruženja i ocjene smanjenja životne aktivnosti tužiteljice u kojoj su se vještaci bitno razlikovali. Tuženik je predložio provođenje vještačenja po novim vještacima specijalistima neurokirurgije i psihijatrije. Sud je navedeni prijedlog prihvatio kako bi se otklonila nesuglasja i proturječnosti u utvrđenjima ranijih vještaka, sve sukladno čl. 261. st. 2. ZPP-a.

19. Rješenjem suda poslovni broj Pn-2192/2021-40 od dana 28.10.2024. za vještake su imenovani prof. dr. sc. Karlo Houra, neurokirurg i prim. dr. sc. Marijana Lisak, neurolog. Budući je vještakinja Lisak obavijestila sud da zbog radnog preopterećenja nije u mogućnosti preuzeti vještačenje to je rješenjem od 27.11.2024. za vještaka neurologa u ovom predmetu imenovana prof. dr. sc. Nataša Klepac.

20. Imenovani vještaci su dana 13.2.2025. dostavili svoj nalaz i mišljenje sačinjen nakon pregleda sve priložene medicinske dokumentacije te kliničkog pregleda tužiteljice (vještak neurokirurg 30.1.2025. i neurolog 4.2.2025.). Vještaci daju mišljenje da je tužiteljica zadobila sve naprijed opisane ozljede koje su dovele do povrede njezinog duševnog i tjelesnog zdravlja. Radilo se o teškoj kraniocerebralnoj tjelesnoj ozljedi s prijelomom kostiju svoda lubanje, pomicanjem moždanih masa uslijed otoka mozga, multiplim natučenjima mozga, krvarenjem u paučinastu moždanu ovojnicu, krvarenjem ispod tvrde mozgovne ovojnice te ozljedom ličnog živca desno. Ozljede su bile liječene na uobičajeni način. Radilo i o potresu mozga jer tužiteljica ne rekonstruira događaj u potpunosti. Iste su u uzročno-posljedičnoj vezi sa štetnim događajem. Kod tužiteljice je učinjena indicirana dijagnostička obrada u više navrata u smislu CT-a mozga i MR mozga i provedeno stacionarno liječenje prvo na Klinici za neurologiju, a potom i na klinici za neurokirurgiju u KB Dubrava. Potom je provedeno ambulantno liječenje po neurologu, neurokirurgu i fizijatru, psihijatru u trajanju od XVII mjeseci. Po provedenom liječenju zaostale su trajne posljedice u smislu čestih glavobolja i vrtoglavica te potpunog gubitka osjeta njuha. To jasno proizlazi iz anamnestičkih podataka, kliničke slike tijekom liječenja, pozitivnih nalaza, dijagnostičke obrade te konačno i nalaza tijekom pregleda vještaka. Prema spisu priloženoj medicinskoj dokumentaciji liječenje je trajalo do 14.03.22. kada datira zadnji pregled fizijatra.

21. Gore opisane posljedice umanjile su opću, životnu kao i radnu sposobnost za 15 % i u tom obujmu postoji potreba za ulaganjem pojačanih napora u svakodnevnim aktivnostima tužiteljice. Tužiteljica je pretrpila bol jakog intenziteta 3 dana, srednjeg intenziteta 14 dana i manjeg intenziteta još tri mjeseca. Primarnog straha koji se javlja u trenutku životne ugroženosti i istovremenog tjelesnog ozljeđivanja nije bilo s obzirom na inicijalni gubitak svijesti. U daljnjem tijeku liječenja postojao je tzv. sekundarni strah, koji nastaje uslijed tjelesnih ozljeda i njenih posljedica: jačeg intenziteta bio je u trajanju od 3 dana, srednjeg intenziteta 14 dana te manjeg intenziteta još tri mjeseca. Tužiteljici je bila potrebna tuđa pomoć i njega u zbrinjavanju svakodnevnih fizioloških i higijenskih potreba 5 sata dnevno kroz tjedan dana, zatim 4 sata dnevno kroz tjedan dana, a potom u smanjenom opsegu 1 sat dnevno kroz idućih mjesec dana. Kljenut desnog ličnog živca drugog stupnja po House-Brackmann skali predstavlja naruženje vrlo blagog stupnja i vidljivo je svima ali samo nakon pomnog promatranja i detaljnog uspoređivanja desne i lijeve strane lica.

22. Tužiteljica je prigovorila nalazu i mišljenju vještaka u odnosu na ocjenu zaostalog trajnog smanjenja životne aktivnosti pa predlaže da se vještaci očituju na koji su način istu utvrdili, jesu li pregledom tužiteljice utvrdili postojanje spastične oduzetosti desnih udova, jesu li uzeli u obzir dob, spol i sve zdravstvene tegobe koje je tužiteljica primorana trpjeti radi ozljede zadobivene u štetnom događaju. Tuženik nije prigovorio nalazu i mišljenju vještaka. Ističe da je istim potvrđeno kako je tužiteljica iracionalno visoko postavila tužbeni zahtjev koji nema uporišta u zadobivenim ozljedama i provedenom liječenju. Posebno ističe kako je ovim nalazom i mišljenjem kojeg su zajednički sačinili i vještak neurokirurg i vještak neurolog jasno potvrđen i nalaz i mišljenje dr. Srećka Vuletića u spornom dijelu ocjene smanjenja životnih aktivnost od 15 %, a čime se i ocjena dr. Liljane Kišur Stanušić od 30% smanjenje životne aktivnosti ukazuje pretjeranom i suprotnom stvarno zaostalim posljedicama po zadobivenim ozljedama.

23. Sud je odbio prijedlog tužiteljice da se na ročište pozovu svi vještaci koji su provodili vještačenja tužiteljice ne bi li se pokušali usuglasiti u svojim ocjenama. Sud je navedeni prijedlog odbio zato što je obnova vještačenja i određena jer su se podaci vještaka neurokirurga i neurologa u njihovim nalazima bitno razilazili i to upravo u ocjeni koja se, uz podlogu u

medicinskoj dokumentaciji, temelji na kliničkom pregledu tužiteljice i (ne)uočavanju postojanja hemipareze kao posljedica oštećenja mozga. Osim toga, u svojim nalazima i mišljenjima vještaci Srećko Vuletić i Branka Vidrih te Ljiljana Kišur Stanušić daju iste ocjene pretrpljene boli, straha, naruženja te potrebe za tuđom pomoći i njegom. Vještaci Houra i Klepac daju višu ocjenu boli u odnosu na ranije vještace, a istu ocjenu straha, neruženja i potrebe za tuđom pomoći i njegom. U odnosu na ocjenu smanjenja životne aktivnosti vještaci Houra i Klepac ocjenjuju da ista iznosi 15%, što odgovara i raniji danoj ocjeni vještaka Vuletića i Vidrih. Stoga proizlazi pretjerano visoka ocjena smanjenja životne aktivnosti od strane vještakinje Kišur Stanušić koja istu opravdava jedino rezultatima svog kliničkog pregleda tužiteljice.

24. Stalni sudski vještaci Karlo Houra i Nataša Klepac pristupili su na glavnu raspravu održanu dana 19.1.2026. kako bi se očitovali na prigovore tužiteljice. Sudski vještak Karlo Houra, u odnosu na prigovor tužiteljice na zaostalo trajno smanjenje životne aktivnosti od 15% navodi da vještaci ostaju pri navedenoj ocjeni životne aktivnosti kako su naveli u nalazu i mišljenju. Naime, temeljem kliničkog pregleda nisu našli spastičnu oduzetost desnih udova pa istu nisu mogli uzeti u obzir pri procjeni smanjenja životne aktivnosti. Sukladno nalazu neurologa iz medicinske dokumentacije od 12.1.2022. navodi se da je uredan nalaz ekstremiteta što je sukladno njihovom nalazu. Nije uobičajeno da se ocjene smanjenje životne aktivnosti dijeli kada je kao u ovom slučaju utvrđeno više posljedica (vrtoglavce, pareza ličnog živca, glavobolja, gubitak osjeta njuha) a sve kao posljedica kraniocerebralne traume.

25. Vještakinja Nataša Klepac pojasnila je da se dijagnoza potresa mozga klinička postavlja na temelju tegoba, a ne na temelju nalaza EEG-a. Nalaz EEG-a ovisi o mnogim čimbenicima, tehnici snimanja, koliko je osoba bila odmorena, da li je uzela neke lijekove kao i mnogim drugim čimbenicima. Stoga difuzno dizritmički nalaz EEG-a se ne može specifično interpretirati kao pokazatelj potresa mozga. Haus Brekmanova skala uzeta je u obzir i u smislu smanjenja životne aktivnosti kao i naruženosti. U vještačkom nalazu navedeno je da je pregledom verificiran hemifacijalni spazam desno povremenog javljanja koji se može vidjeti kod osoba koje zadobiju parezu ličnog živca. Navedeno je uzeto u obzir pri procjeni smanjenja životne aktivnosti te pri naruženju. Tužiteljici sigurno ne bi bilo utvrđeno smanjenje životne aktivnosti u omjeru od 15% samo radi vrtoglavica i glavobolja. Stoga su vještaci u ocjenu smanjenja životne aktivnosti u obuhvatili i hemifacijalni spazam desno. Omaškom to nije navedeno kao trajna posljedica u pisanom nalazu i mišljenju i zato danas navedeno utvrđuje.

26. Tužiteljica je ostala kod prigovora na nalaz i mišljenje vještaka. Ustraje na tvrdnji da vještaci nisu uzeli u obzir sve ozljede koje je tužiteljica zadobila. Njihov nalaz i mišljenje je za tužiteljicu apsolutno neprihvatljiv, a sve uzevši u obzir i prethodno vještačenje po dr. Kišur Stanušić koja je cijnila trajne posljedice u omjeru od 30%. S obzirom da je sud odbio provesti dokaz usaglašavanjem nalaza i mišljenja vještaka tužiteljica s obzirom na veliku razliku u predmetnim nalazima predlaže obnovu vještačenja (nadvještačenja) po vještacima neurokirurgu i neurologu. Tuženik se protivi provođenju novog medicinskog vještačenja (nadvještačenja) a kako to predlaže tužiteljica na današnjem ročištu budući su vještaci Houra i Klepac objektivno stručno otklonili sve prigovore tužiteljice kako usmeno tako i u svom pisanom nalazu i mišljenju. Tuženik smatra kako je vještvo dr. Houra i dr. Klepac potvrdilo stajalište vještaka Srećka Vuletića koji je isto tako cijenio smanjenje životne aktivnosti od tužiteljice u omjeru od 15%. Stoga tuženik smatra kako vještačenje dr. Kišur Stanušić predstavlja odstupanje od gore navedenih vještava te se kao takvo ne može uzeti u obzir kao objektivno i stručno te utemeljeno

na medicinskoj dokumentaciji koja prileži spisu. Posljedično tuženik predlaže odbiti dokazni prijedlog tužitelja za provođenje novog medicinskog vještačenja te zaključiti glavnu raspravu.

27. Odbijen je prijedlog tužiteljice za provođenje novog medicinskog vještačenja jer za usvajanje istog ne postoje opravdani razlozi, sve cijeneći rezultate provedenih dokaza te nalaza i mišljenja vještaka, a na što se sud osvrnuo u točki 21. obrazloženja. Sud u cijelosti prihvaća nalaz i mišljenje sudskih vještaka Karla Houre i Nataše Klepac jer je isti pregledan i detaljan, za svoja su utvrđenja vještaci dali jasne razloge koje su i usmeno obrazložili.

28. Tužiteljica je na ročištu održanom dana 16.6.2026. uskladila tužbeni zahtjev na način da potražuje na ime naknade neimovinske štete i imovinske štete za tuđu pomoć i njegu iznos od 13.500,00 EUR što se umanjuje za do sada isplaćeni iznos 6.184,88 EUR tako da potražuje daljnji iznos od 7.315,12 EUR sa kamatom od 25.6.2021. Na ime imovinske štete na mobitelu potražuje iznos od 728,78 EUR sa kamatom od 25.6.2021, sve uz trošak parničnog postupka sa kamatom od dana presuđenja pa do isplate. Tuženik se protivi djelomičnom povlačenju tužbenog zahtjeva, predlaže isti odbiti u cijelosti. Traži trošak.

29. Pravni temelj za potraživanje tužiteljice je povreda prava osobnosti kao neimovinska šteta te imovinska šteta s osnova tuđe pomoći i njege, sve sukladno čl. 1046. ZOO-a. Temeljem čl. 19. ZOO-a tužiteljica ima pravo neposredno od tuženika zahtijevati isplatu pravične novčane naknade za naprijed opisanu i pretrpljenu neimovinsku štetu, u skladu s kriterijima, mjerilima odnosno kvalifikatornim okolnostima propisanim čl. 1100. ZOO-a. U slučaju kumulacije više međusobno povezanih oblika povreda prava osobnosti na tjelesno i duševno zdravlje, kao što je ovdje slučaj, sud će dosuditi jedan iznos pravične novčane naknade za sve oblike neimovinske štete. Radi pravilne ocjene visine pravične novčane naknade potrebno je procijeniti koji bi iznos pravične novčane naknade pripao tužiteljici da je svaki od utuženih kriterija samostalna osnova za dosudu novčane satisfakcije zbog povreda prava osobnosti pri čemu je sud dužan voditi računa o jačini i trajanju povredom izazvanih fizičkih, duševnih boli i straha, cilju kojem služi ta naknada, ali i o tome da se njome ne pogoduje težnjama koje nisu sa njenom naravi i društvenom svrhom (čl. 1100. st. 2. ZOO-a).

30. Cijeneći rezultate provedenog medicinskog vještačenja, kao i Orijentacijske kriterije i iznose za utvrđivanje visine pravične naknade neimovinske štete Vrhovnog suda Republike Hrvatske, sud utvrđuje da primjerena i pravična novčana naknada za pretrpljenu neimovinsku štetu iznosi 10.000,00 EUR. Sud je cijenio težinu zadobivenih ozljeda (krvarenje ispod tvrde mozgovne ovojnice čeonu tjemeno i sljepoočno desno i čeonu sljepoočno lijevo, natučenje mekog oglavka i prijelom kostiju svoda lubanje sljepoočno i zatiljno desno, natučenje mozgovnog tkiva obostrano čeonu i sljepoočno desno, traumatsko krvarenje u paučinastu ovojnicu čeonu desno, kljenut ličnog živca desno, tromboza lijevog sigmoidnog sinusa i desnog transverzalnog sinusa i edem mozga) zbog kojih je tužiteljica trpjela boli, kao i njihovo trajanje. Cijenjena je dugotrajnost liječenja (hospitalizacija na Klinici za neurologiju i u Klinici za neurokirurgiju KB Dubrava, sve u razdoblju od 18.10.2020. do 6.11.2020.), brojnost kontrola kod neurologa i fizijatra, dijagnostičkih obrada (MSCT mozga, vratne kralježnice, grudnog koša i trbuha, MR mozga). Cijenjeno je da je tužiteljica rođena 1998. i da će utvrđeno smanjenje životne aktivnosti u omjeru od 15% koje se ogleda u čestim glavoboljama i vrtoglavicama te potpunim gubitkom osjeta njuha tužiteljica, očekivano, trpjeti još dugo vremena. U odnosu na zaostalu desnu stranu hemiparezu ista je blagog stupnja dok klijenut ličnog živca desno, za koju je tužiteljica sudu navela da ju primjećuje ona osobno ne uzrokuje smanjenje životne aktivnosti već blago

naruženje koje je, s obzirom se nalazi na licu, uvijek vidljiva trećima, a što je sud adekvatno cijenio. Cijenjeno je da tužiteljica nije pretrpjela primarni strah, dok je za postojanje sekundarnog straha cijanjeno njegovo trajanje. Zbog ovog štetnog događaja nije došlo do trajnih posljedica po psihičko stanje tužiteljice.

31. Tužiteljici je nakon ozljeđivanja bila potrebna pomoć i njega nestručne osobe u ukupnom trajanju od 93 sata koju su joj pružali članovi obitelji. Temeljem čl. 223. st. 1. ZPP-a sud utvrđuje kao primjerenu cijenu sata nestručne pomoći i njega u iznosu od 4,50 EUR. Stoga tužiteljici po ovoj osnovi pripada pravo na naknadu imovinske štete u iznosu od 418,50 EUR.

32. Ukupna dosuđena neimovinska šteta i imovinska šteta s naslova tuđe pomoći i njega iznosi 10.418,50 EUR. Budući je tuženik, nesporno, isplatio tužiteljici na ime neimovinske štete i imovinske štete za tuđu pomoć i njegu ukupan iznos od 6.184,89 EUR, to joj je dužan isplatiti i daljnjih 4.233,61 EUR zajedno sa zakonskim zateznim kamata tekućim od dana podnošenja odštetnog zahtjeva 25.6.2021. pa do isplate.

33. Zakonske zatezne kamate na dosuđeni iznos naknade neimovinske štete i imovinske štete za tuđu pomoć i njegu su određene počevši od dana podnošenja odštetnog zahtjeva, 25.6.2021. pa do isplate, sve temeljem čl. 1103. ZOO-a koji propisuje da obveza pravične novčane naknade dospijeva danom podnošenja pisanog zahtjeva ili tužbe, osim ako je šteta nastala nakon toga, kao i čl. 12. st. 1. Zakona o obveznim osiguranjima u prometu (NN br. 151/04, 36/09, 75/09, 76/13, 152/14 i 155/23, u daljnjem tekstu: ZOOP-a), kojim je propisano da je odgovorni osiguratelj dužan u roku o 60 dana od dana primitka odštetnog zahtjeva utvrditi osnovanost i visinu toga zahtjeva te dostaviti podnositelju zahtjeva (1.) obrazloženu ponudu za naknadu štete, ako su odgovornost za naknadu štete te visina štete nesporne ili (2.) utemeljen odgovor na sve točke iz odštetnog zahtjeva u slučaju ako su odgovornost za naknadu štete ili visina štete sporne. U st. 4. istog članka određeno je da u slučaju neizvršenja obveze isplate naknade štete ili nespornog iznosa naknade štete, u roku iz st. 1. ovog članka, oštećena osoba uz dužni iznos naknade štete, odnosno uz dužni nesporni iznos naknade štete ima pravo i na isplatu iznosa kamate, i to od dana podnošenja odštetnog zahtjeva. Posebno valjda istaknuti i da je Vrhovni sud Republike Hrvatske u svojoj odluci broj Rev 373/22 od dana 29.11.2022. iznio pravno shvaćanje o tijeku zateznih kamata od podnošenja odštetnog zahtjeva, neovisno o datumu završetka tijeka liječenja, koji je u ovom konkretnom slučaju bio 14.3.2022.

34. Tužiteljica je na ročištu dana 16.6.2026. smanjila tužbeni zahtjev na način da umjesto iznosa od 11.069,08 EUR specificiranog podneskom od 5.5.2022., na ime naknade za neimovinsku štetu i imovinsku štetu po osnovi tuđe pomoći i njega potražuje daljnji iznos od 7.315,12 EUR, uvećano za zateznu kamatu od 25.6.2021. pa do isplate. Smanjenje tužbenog zahtjeva predstavlja djelomično povlačenje tužbe kojom se tuženik usprotivio pa nema mjesta primjeni čl. 193. ZPP-a već je sud odlučivao o tužbenom zahtjevu specificiranom podneskom od 5.5.2022. Slijedom navedenog je tužbeni zahtjev odbijen u dijelu koji se odnosi na isplatu daljnjeg iznosa od 6.835,47 EUR na ime naknade neimovinske i imovinske štete po osnovi tuđe pomoći i njega.

35. Tužiteljica je u cijelosti odbijena sa zahtjevom za isplatom naknade imovinske štete na mobitelu u iznosu od 728,78 EUR jer nije dokazala, a što je primjenom pravila o teretu dokazivanja iz čl. 219. st. 1. ZPP-a po kojem je svaka stranka dužna iznijeti činjenice i predložiti

dokaze na kojima temelji svoj zahtjev ili kojim pobija navode i dokaze protivnika bila dužna učiniti. Nije dokazala da je u štetnom događaju došlo do uništenja mobitela i da šteta iznosi 728,78 EUR, a utuženi iznos ne proizlazi niti iz dokumentacije koju sama prilaže (obavijest/ponuda AGRAM servisa, račun br. 17825/ws01/359) niti je u odštetnom zahtjevu od tuženika potraživala naknadu za oštećeni mobitel.

36. Odluka o troška je donesena temeljem čl. 154 st. 2 i čl. 155 ZPP-a, sukladno vrijednosti predmeta spora, u skladu s važećom Tarifom o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika. Tužiteljica je uspjela u ovom sporu u omjeru od 36%. Troškovi koji su tužiteljici bili potrebni za svrhovito vođenje postupka odnose se na sastav odštetnog zahtjeva u iznosu od 250 bodova (Tbr. 28), tužbe u iznosu od 250 bodova (Tbr. 7 t. 1), podnesaka od 21.10.2021., 30.6.2022., 27.3.2024., 8.4.2025. u iznosu od po 250 bodova za svaki (Tbr. 8. t. 1.), zastupanja na ročištima 23.3.2022., 6.12.2022., 27.2.2024., 15.12.2025., 19.1.2026., 16.6.2026. (Tbr. 9. t. 1.), podnesaka od 10.5.2023. u iznosu od 25 bodova (Tbr. 8. t. 4.), zastupanja na ročištu 16.9.2024. u iznosu od 25 bodova (Tbr. 9. t. 5.), na ročištu 28.10.2024. u iznosu od 125 bodova (Tbr. 9. t. 2.) te pristup ročištu za objavu presude u iznosu od 50 bodova (Tbr. 9.t.3). Uz vrijednost jednog boda u iznosu od 2,00 EUR (Tbr. 54) i 25 % PDV-a od 1.612,50 EUR, trošak tužiteljice iznosi 8.062,50 EUR. Obzirom na omjer uspješnosti od 36% tužiteljici pripada pravo na naknadu troška u iznosu od 2.902,50 EUR. Navedenom trošku treba dodati trošak medicinskih vještačenja i pristupa vještaka na ročište u ukupnom iznosu od 1.029,93 EUR te trošak sudske pristojbi na tužbu (191,24 EUR) i presudu (264,79 EUR) pa ukupno priznati trošak tužiteljice iznosi 4.388,46 EUR, zajedno sa zakonskim zateznim kamatama tekućim od dana 21.7.2026. pa do isplate, obračunatim po stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem referentne stope za tri postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine, dok je referentna stopa kamatna stopa koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja ili granična kamatna stopa proizašla iz natječajnih postupaka za varijabilnu stopu za posljednje glavne operacije refinanciranja Europske središnje banke, sve u roku od 15 dana.

U Zagrebu 21. srpnja 2026.

Sutkinja
Ivana Markotić

UPUTA O PRAVNOM LIJEKU:

Protiv ove presude dozvoljena je žalba županijskom sudu. Žalba se podnosi putem ovog suda, pisano, u roku od 15 dana od dana dostave prijepisa ove presude.

DNA:

Pun. tužitelja uz rješenje za pristojbu na tužbu (191,24 EUR) i presudu (264,79 EUR)

Pun. tuženika

Broj zapisa: **9-3088b-0c277**

Kontrolni broj: **0ad99-c0a02-25deb**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan.

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti>



unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Općinski građanski sud u Zagrebu** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.